

Capitulum

I

esset pro nobis paup factus est. excelsus et equis pater. semetipsum humiliavit. Porro super celos habitans: in terris non habebat ubi caput reclinaret. Factus es mihi christe saluator: dur vite et vite que ducit ad pacem. Passiones enim grate sunt / fines eius regna celorum sunt. Factus es mihi dator: domine fili dei fons vite. ex quo dona tua haurire et te sine infirmitate diligens collaudare. facta est gratia tua in corde famuli tui lumen et gaudium et dulcissima super mel et fauorem oris meo. Facta est gratia tua in anima famuli tui. quasi thesaurus tribuens mihi ineffabiles diuicias et pauperem atque miseriam longe a me expellens. Facta est gratia tua seruo tuo refugium et virtus et gloriatio et protectio et esca spiritualis. plena suauitatis et lumine.

Quomodo possum silere o domine / de illa multitudinis dulcedinis et charitatis tue gratie / que os meum licet indignissimi peccatoris aperit. Aut quomodo sustinebit lingua mea / ut non te singulis horis ac momentis dator vite glorificet. Aut quomodo potero inundationes gratie tue excludere que iugiter fluunt in pectore humilitatis mee plene dulcedine et omni gratia specialiter. Palladium glorioso nomini tuo domine pater celorum / qui mihi tribuisti bona tua celestia. Magnifico gratiam tuam. christe redemptor meus. Cum enim te magnifico ipse magnifico a te. Non cessabit lingua mea collaudare virtutem tuam / non cessabit cithara mea psallere spiritualia cantica tua. Desiderium tuum attraxit me post te christe. gloriatio vite mee. Gratia tua dulcedinem mihi prestet. ad sequendum te spes mea. Efficiat cor meum fra bona / ad suscipiendum semen tuum. Irriget eum gratia tua rore vite eterne / demetat bonitas tua manipulum de agro pectoris mei. Post compunctionem et sanctimoniam / conuertere anima mea in requiem deliciarum paradisi. Tu ouem errantem requisisti. et inuentam tuis humeris reportasti. Et hanc indignissimam animam meam in manibus tuis attrahere. et offerre benedicto et immortalis patri tuo coram cherubin et seraphin. et coram angelis sanctis / ut delicias paradisi perfruens. cum sanctis omnibus angelis dicam. Gloria patri immortalis. gloria filio immortalis. gloria spiritui sancto immortalis. in secula seculorum. Amen.

Sancti Effrem Liber de Lustramine spirituali explicat.

Liber eiusdem de die Iudicij incipit.

Ca. I. Inducens sanctum Effrem exhortantem et obsecrantem ut nos ad terribilem illum diem iudicij preparamus / omnem sollicitudinem a nobis proijcientes / ex eo quod nihil in illa hora nobis prodesse poterit nisi conuersatio sancta et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Terrorem quoque nobis incutientem propter manifestationem coram iudice omnium que hic occulta sunt / quod apta similitudine declarat.

Venite dilectissimi fratres exhortationem meam suscipite. et semper memoretur consilium mei peccatoris et impitri Effrem. Ecce enim iudicij dies illa magna et terribilis instat. et nos timore elationis inflamur. nolentes in breui tempore intelligere ac festinare. et deum nobis propitium facere. Dies enim nostri et menses et anni tanquam somnum preterierunt. et tanquam umbra vesperitina. et velociter formidabilis et preclarus domini aduentus aduenit. Vere enim formidabilis erit dies illa vniuersis peccatoribus / qui voluntate dei pro sua salute facere noluerunt. Obsecro vos fratres charissimi. venite proijciamus a nobis omnem sollicitudinem actuum terrenorum. ne obligetur mens nostra in terrenis negociis. quia omnia terrena preterseunt. omnia depereunt. omnia euanescent. Hec quicquid nobis prodesse poterit in illa iudicij die nisi conuersatio sancta. et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Futurum est namque ut unusquisque nostrum / et actus suos / et cogitationes ante tribunal tremendi iudicij deferat. Contremiscit cor meum / tremores mei resoluuntur / quotienscumque recogito quod reuelande sint cogitationes et finones atque actus nostri in die iudicij. Grandis enim timor erit fratres dilectissimi. grandis tremor o amici mei. Quis enim non timeat. aut quiescit qui non contremiscat et lamentetur ac lugeat hec. quod ibi omnia manifestantur. que hinc occulto et tenebris gesta sunt. Intelligite fratres mei hec quod vobis dico. et considerate exemplum quod vobis ob vram intelligentiam pfero. Arbores fructifere tempore suo primum intrinsecus concipiunt fructum. postea deo diuino nutu extrinsecus pferunt. secundum suam naturam / et fructum et folia. Sic in die illa terribili / omnes homines que cumque in hoc seculo quasi in tempore suo occulte intrinsecus / siue bona siue mala gesserunt. ibi quasi fructus proprios ante tribunal domini pferent. **L. 6**

bonos et iucundos proferent fructus. Sanctissimi
 militer fructus suauissimos. et omnibus gratia
 floribus exornatos. Martyres vero suppliciorum
 et penarum fructus patientie gloriosos. Bonachi
 autem sanctae conuersationis sue. in continetie. hu-
 militatis. uigilarum. orationum atque obedientie. im-
 marcessibiles proferent fructus. Peccatores vero impij
 ac prophani proferent fructus turpissimos et execra-
 dos plenos confusione/obprobrio/ulularum et lu-
 ctus. uermium quasi mortalium. et ignis inextingui-
 bilis cum gemitu. Tremendum est dilectissimi frater
 ibi iudicium: in quo sine testibus omnia manifesta
 sunt. Ibi assistunt milia milium et decies dena
 milia angelorum cherubin et seraphin. et ibi iusto-
 rum choros circumstant. patriarcharum. prophetarum
 apolorum et martyrum. et omnino omnino sanctorum.

La. II. Arguens negligentiam nostram et ostē-
 dens quomodo iudex ratione. per hac negligentiam exeret
 improperans nobis omnia que protulit uel fecit
 pro nobis.

Quid ergo ne-
 gligim⁹ dilectissimi fratres? Ecce nunc
 tempus concludit. dies appropinquat. in
 qua omnia occulta nostra a lumine arguuntur. Si
 scirem⁹ fratres quid imineat uel incubat iugiter
 plagerem⁹: obsecrantes deum diebus et noctibus
 sine cessante. ut liberaret nos ab eterna con-
 fusione et phenibus tenebris. Obstruetur
 enim omne os peccatoris ante tribunal glo-
 rie eius cum metu nimio et tremore. Et tremiscet
 omnis creatura. et ipsa agmina sanctorum angelorum
 expauescent in die ductus eius. Quid ergo tunc
 dicuri sum⁹? si in hoc puo tempore negligenter et se-
 gauer vixerim⁹? Ipse enim nos patienter expe-
 ctat. et omnes nos ad suum regnum inuitat. Rati-
 onem enim exeret a nobis. ut per hac negligenti-
 am nostram. et dicet nobis. Propter vos incarna-
 tus sum. propter vos in terris palam conuersatus
 sum. propter vos flagellatus sum: propter vos
 conspurcatus sum. propter vos palmis in facie ver-
 beratus sum. propter vos crucifixus sum. propter
 vos suspensus sum in ligno. felle cibus sum
 et aceto potatus sum. ut vos sanctos et celestes effi-
 ciam. Regnum meum donavi vobis. paradysum
 meum aperui vobis. Omnes vos fratres vocavi pa-
 tri meo. vobis obtuli spiritum sanctum. vobis misit amplio-
 ra horum omnium. Quid debui facere et non feci
 vobis. Tamen ut saluemini. humilem voluntatem
 vestram solummodo quesui. Non vos coegi. ne sa-
 luti vestre causa necessitatis esset occasio. Dicite mi-

hi peccatores mortales atque possibiles secundum natu-
 ram. quod passi estis propter me dominatore vestrum. cum
 ego pro vobis impassibilis passus sum. Ecce
 itaque paratum est regnum et vita requiescit leticia in
 lumine sempiterno. Preparata est etiam mors
 pene. luctus et tenebre. Eligat unusquisque ut
 propria voluntate voluerit. rectam viam incedat.

La. III. Occasione dictorum conuocans nos
 et instruens quomodo dominum adorare/laudare et obse-
 crare debeamus.

Uenite dilectis-
 simi fratres adorem⁹ et precidam⁹
 ei⁹ et plorem⁹ coram domino. qui fecit nos
 dicentes ei. Dominator domine. hec omnia ut de-
 sustinueris pro nobis/nos autem peccatores spiritus te exa-
 cerbauimus. et beneficijs tuis sumus ingrati. Tu
 deus sine initio/natura incomprehensibilis. mi-
 sericors et pius. complacueris gratia tua pro passionem
 crucis peccatores saluos facere. qui te non nouerunt.
 donas eis post indulgentiam delictorum etiam lu-
 men scientie tue. Quid ergo retribuet generi huma-
 num tibi inuisibili et benignissimo domino. Nam
 cum impij essem⁹. non secundum naturam sed propter
 uoluntatem. quasi propter amorem hominum saluasti nos.
 Sic iterum pro negligentiam nostram peccatis inci-
 dimus. tu autem semper idem et ipse es. et misericors et
 miserator. terribilis et gloriosus conditor seculorum.
 patient ab initio sustines perstratam
 nostram. donas nobis tempus penitentiae et remissio-
 nem peccatorum ineffabiles miseraciones tuas. quas
 ostendisti filijs hominum. Uict⁹ es domine deus noster a
 charitate tua. a sanctis miseracionibus tuis. ut per
 crucem tuam totum mundum saluares. Nisi enim uict⁹
 fuisses charitate misericors christe. remem-
 sum hostiam uiam et immaculatam nunquam pro peccato-
 ribus obtulisses. Hoc ipsum gratie tue doctorum suorum do-
 minator domine. quia repleta est mens famuli tui mul-
 titudine charitatis tue. Dulcedo enim tua iugiter
 ter oblectat et confirmat me. et spiritus exacerbos at-
 que ad amaritudinem memetipsum produco. vo-
 lens dulcedine tua iugiter perfrui. iesu uigenti
 te splendor eterni patris. lumine habitas inaccessibi-
 le. lumine incomprehensibile. Qui illuminasti
 gratia tua uniuersum mundum. illumina qui in me est te-
 nebrosum oculum meum. Uelut enim et cecus. il-
 lumina eum super miseracionibus tuis. ut ne crassan-
 te diabolo penitentiam obscuret. Assimilata est enim
 mens nostra infirmissima domine. ligno plantato
 quod spiritus indiget firmitate et illuminatione gratie tue
 Uelut tuum domine aperuit oculos ceci ex utero nati

missusq; ad syloen statim post restitutionem
oculorū carnaliū spiritales oculi ei⁹ ⁊ interio
res illuminati sunt. vt te summū saluatozē et
medicū. sine metu aliq; deū deiq; filiū ⁊ p̄dica
ret ⁊ crederet. **I**llumina etiā n̄ros interiores
oclos dñator dñe. vt te iugif diligam⁹. ⁊ tibi⁹
p̄fiteamur ex charitate magis quā necessita
te. ⁊ oēs volūtates tuas p̄ficere valeam⁹. **N**ā
si p̄cul ē a nob̄ syioe q̄ missus ē ccc⁹. s̄ p̄ciosus
calix sanguinis tui plen⁹ vita ⁊ lumine nob̄ in
p̄ximo ē: tāto p̄pinquior q̄stro q̄ accesserit fue
rit purior. **H**oc ḡ nob̄ restat misericors chris
te. vt pleni gr̄a ⁊ illuminatione scie tue / cū si
de ⁊ sanctificatione accedam⁹ ad calicē tuū: vt
p̄ficiat nob̄ ad remissionē pctōzū / nō ad p̄su
sionē in die iudicij: qz q̄cūq; mysterijs tuis in
dignus accesserit / suā aiā ip̄e p̄denat / nō se
calficans: vt celestē regē atq; imortalē spon
sum in sui pectoris purissimū suscipiat thala
mū. **N**ā aiā n̄ra sp̄osa ē imortalis sp̄osi. **C**o
pula autē nuptiarū celestia sacra sunt: qz cū mā
ducam⁹ cor⁹ ei⁹ ⁊ sanguinē bibim⁹. ⁊ ip̄e in
nobis ē. ⁊ nos in eo. **A**tende ergo tibi met
ipsi frat. festina thalamū cordis tui iugif d̄tuti
bus exornare. vt māsonē cū b̄ndictio p̄fe suo
faciat ap̄d te: ⁊ tūc coraz angelis ⁊ archāgelis
erit tibi laus ⁊ gloria ⁊ gloriatio. ⁊ cū maḡ ex
ultatione ⁊ gaudio igredieris in paradysum.

Ca. III. Ex h̄ q; de⁹ nihil p̄ter salutē no
strā q̄rit reuocās nos a negligētia ⁊ excitans
ad vigilantia ⁊ exercitiū bonoz operū atq;
dei dilectionē. **E**t hui⁹ occasiōe excellenter d̄
tutē charitatis cōmendans.

Quid enim p̄re
q̄ter salutē tuā o hō deus q̄rit a te?
Si autē neglexeris ⁊ salu⁹ fieri nolu
eris. rectasq; dei vias nō ambulaueris nec mā
data ei⁹ custodieris. temetip̄m in sicis: ⁊ a cele
sti thalamo tu te expellis. **D**e⁹ sp̄ū sc̄ūs sol⁹ si
ne pctō p̄p̄ te. p̄prio filio nō p̄cepit. ⁊ tu infē
lix tui nō misereris. **E**xp̄giscere itaq; a somno
tuo parūper. **M**iserāde api os tuū obse
cra eū. proijce abste onera pctōz. **O**ra fr̄e
quent sine cessatiōe lachrymas funde: molli
ciem aie fuge. negligentia execrare. malicia
nō ama. **A**ma v̄o māfuetudinē. dilige p̄tinētī
am. meditare psalmodiā. **F**estina / ora frater
donec tibi datū ē tps. **D**ilige dñm ex tota aiā
tua: ⁊ sic ille dilexit te. **E**sto tēplū dei: ⁊ de⁹ ex
cellus habitabit in te. **A**iā em̄ h̄ns deū ī se: tē
plū dei ē. **D**iuina etiā mysteria celebrant ī ea.
āgeli ⁊ archāgeli letant ei: ⁊ frequent eā visi

tare festināt. qz habitāte deo ī aiā. angeli festi
nāt honorare eā vt pote dei tēplū effectā. **B**e
atus vir q̄ deū ex toto corde dilexerit. ⁊ mun
dum istū ⁊ oīa q̄ in eo sunt tota d̄tute odit: vt
te solū sc̄m possideat. p̄ciosaz margaritā ⁊ vi
te sue thesaurū. **S**i q̄s itaq; sincere diligit de
um. h̄ p̄satio nō ē ī tris. s̄ fursū ē sp̄: v̄bit aiā
ei⁹ desiderat ⁊ mēs ē. v̄n̄ ⁊ dulcedinē sentit. et
lumē accipit. ⁊ charitate dei p̄fruit. **V**ere em̄
dilectio dei: gr̄a ⁊ dulcedie plena ē. **E**t b̄tis q̄
gustauerit eā: nec ē exsatiat⁹ ab ea. **N**ā de dul
cedine charitat̄ dei: q̄s putas ē q̄ digne pos
sit exponere? **P**aulus ap̄ls q̄ gustauit ⁊ reple
tus ē ex ea clamat ⁊ dicit. **N**eq; altitudo neq;
p̄fundū neq; ip̄a vita. neq; mors. neq; futura
neq; āgeli. neq; p̄ncipat⁹. neq; ptātes. neq;
creatura alia potit nos separe a charitate dei
q̄ ē in christo iesu dño n̄ro. **I**gnis em̄ imortal
tat̄ ē charitas dei. sp̄s opaf ī aiā. **Q**ui dilexe
rit eā illuminationē gr̄am ⁊ d̄tutē: sensum ei⁹
eleuat a tris ad celū. vt oīa q̄ frena sunt odio
habeat. ⁊ solū deū vite sue auctozē p̄tēp̄et et
diligat. **S**z ⁊ scōz aie exēplo suo nos doceant
qz de ip̄a charitate nihilomin⁹ sic ap̄ls gustau
erit. **A**dolle vinculū ē charitas dei. ⁊ gladius
vtriq; acut⁹. nō p̄t eā icidē. **S**emp̄ em̄ t̄rās
ni scōz martyriū mēbra secabāt. ⁊ charitatem
dei q̄ illis redūdabat secare nō poterāt. **M**
mollissimū charitat̄ dei vinculū stupor⁹ ⁊ mi
raculi plenum qd̄ nec secare potuit nec solui.
Bis acut⁹ gladi⁹ illō nō secuit: flagrās ignis
nō soluit. **M**ēbra secabant. charitas nō seca
bat. **C**ōburebant viscera: ⁊ vincula nō solue
bant. **D**emergebant ī tēzī p̄fundū scōz cor
pora: ⁊ charitas dei non potuit aliq̄m mergi.
Quis putas nō amiret de h̄ vinculo charita
tis. **Q**uicūq; ḡ puro ⁊ sincero corde dilexerit
talē charitatē h̄re p̄bat. **H**āc autē charitatē de
dit de⁹ ecclie sue: vt ip̄a semp̄ exornet ⁊ polle
at. **H**ec charitas. p̄ign⁹ dei ī n̄ris aiāb⁹ existit.
Hec charitas colūne firmamētū ē diligētibus
deū. **H**ec charitas vnigenitū dei filiū / ad nos
de celis attraxit. **P**rop̄ h̄c charitatē de⁹ hō
faci⁹ ē. p̄p̄ h̄c charitatē aiā sp̄osa christi esse
cta ē. ⁊ p̄ ea ip̄assibil⁹ passus ē. p̄p̄ h̄c charita
tem padisus referat⁹ ē. p̄p̄ h̄c charitatē in
corpore⁹ icarnat⁹ ē. p̄p̄ h̄c charitatē iuisi
bilis visibil⁹ ē. **S**ine hac charitate si fuit aiā. nō
placebit ī ea de⁹. nec delectabit sup̄ ea. **Q**uis
putas digne p̄t v̄l sufficit glorificare ⁊ collau
dare deū saluatozē. q̄ nob̄ tātā gr̄az tribuit. p̄
pter suam ineffabilem bonitatem.

Ca. V. Exponēs p̄siliū auctozis p̄fulētis

vt festinem^o digne p̄sari fm̄ dī volūtate / sol-
licitateq; p̄ salute n̄ra i ofonib^o / ieiunijs vigilijs
z lachrymis nos exerceam^o : vt fiduciam h̄re
possim^o i illa tribuli hora iudicij : pctōres q̄ ad
cōpūctionē icitāt^o : z ea de cā mltis p̄conijs cō-
pūctionem extollentis.

Charissimi frēs

Caudite bonū p̄siliū pusillanimitatis
mee. Festinem^o sp̄ donec tps̄ hab-
bem^o / p̄sari caste z sobrie z digne dō vt sp̄s
sc̄us habitet i nob^o : z xp̄i charitas repleat nos
z volūtas ei^o p̄ oia p̄ficiat i nob^o. Nō habeam^o
aliā sollicitudinē dilectissimi frēs : nisi h̄ac solū-
mō / q̄lit aīa n̄ra iueniat i illo lumie cū oibus
sc̄is. Nō colligem^o / nec vincia^o eā i frenis ne-
gocijs. nec sollicitudinib^o possessionū z pecu-
nariū. s̄ exornem^o ofonib^o z ieiunijs. vigilijs
z lachrymis. vt iueniat q̄tulaciōz fiduciā in
hora illa tribuli z tremēda. cū oēs aīe cū timo-
re z tremore assūtūt : cū electi a pctōrib^o sep̄at
cū statūf̄ oues a dextris / z hedi a sinistris. Cre-
dite mihi frēs mei : q̄ i p̄rio ē aduent^o dñi. in q̄
reddet vnicuiq; fm̄ opa sua. Sc̄is q̄dē z ele-
ctis suis requiē z leticia : pctōrib^o x̄o z q̄ eū ex-
acerbaueit / supplicia z tormēta. Bt̄is hō q̄ i-
uenerit fiduciā i hora illa : z q̄ audierit bt̄az vo-
cē illā. venite b̄ndicti p̄ris mei. p̄cipite regnū
q̄d vob̄ patū ē ab origine mūdi. Tūciusti cuz
se i lumie viderit i illa ienarrabili gl̄ia : in se-
meritōs singuli obstupescēt z dicēt. Putas ip-
se ego sū. Et q̄si hūic gl̄ie dign^o iuet^o sū. An-
geli etiā accedētes cū gaudio magno ad sc̄os
enarrāt eis p̄satiōez eoz imaculatā / p̄rinētiā
vigilias. ofones. volūtariā paup̄tatē : q̄d solū
mercari sūt. Modic^o labor est institutiōis n̄re
frēs charissimi : z magna ē req̄es. Paruo tpe
ē afflictio p̄tinētie. z ret̄ibutio ei^o. i. delicie pa-
radisi / z exultatio z leticia i seclm̄ sc̄li p̄manet.
Quicūq; sibi p̄sci^o ē q̄d peccauerit dō. z p̄
negligētiā suā z volūtate peccauerit. donec tps̄
ē ex affectu lachrymas fundat / z iugit̄ defleat.
Per lachrymas z remissionē pctōz. z leticiaz
cordis iueniet. Possideat z cōpūctionē cor-
dis. lauet p̄ singulas noctes lectū corpis sui.
Putat^o ne hētis exp̄iētiā lachrymaz dilectissi-
mi frēs. Putat^o ne illūinat^o ē aliq̄sv̄m ab illa
gr̄a cōpūctiōis. q̄ fm̄ deū ē. Credite mihi frēs
nō ē i fr̄i dulci^o sup̄ gr̄a lachrymaz. Si q̄s i ofo-
ne sua deū p̄tēpl̄at^o ē. illū sp̄ desiderās. lachry-
marū dulce die satiat^o ē. z h̄mōi eleuat^o ē a ter-
ris. tor^o extra corp^o i celo ē. Et q̄d dico ex cor-
pus. Tor^o celest̄ ē z n̄ iuenit p̄satio ei^o i fr̄is

h̄mōi cū deo loq̄t^o : i xp̄o illūinat^o. i sc̄ōsp̄ sc̄ifi-
cat^o. Gr̄ade miraculū. vt hō fra z cinis : in sua
purissima ofone cū dō fabulet^o. Bt̄is hō q̄ h̄z
cōpūctionē iugit̄ fm̄ deū. Cōpūctio frēs. sani-
nitas aīe ē. illūinatio mēt̄is. Cōpūctio frēs. re-
missionē delictōz nob̄ p̄q̄rit. Cōpūctio frēs. ie-
sum ynigenitū facit i nob̄ hitare. cū eū deside-
ram^o z q̄rim^o. Volo vob̄ frēs enarrare potē-
tiā lachrymaz. Anna p̄ lachrymas a dō samu-
elē p̄p̄ham accepit : ad sblimitatē z gl̄iationē
aīe sue. Mulier^o etiā peccatrix d̄bita i domo
simōis a xp̄o dño dimissa sūt : q̄ lachrymis pe-
des ei^o rigabat. z crine tergebāt. Gr̄adiōz^o ē
lachrymaz. mltūq; p̄ualēt lachryme fm̄ deū.
Fiduciā dñi sp̄ acq̄rūt lachryme. sordidas co-
gitatiōes expellūt : nec p̄ximare eas p̄mittūt
aīe cōpūctionē cordis h̄nt. Quid b̄rudine
pōt hac eē sblimi^o : q̄ cū ip̄m deū aīa i ofone p̄-
pria p̄tēpl̄at^o. Nā cū eū desiderat ei^o sp̄ famu-
lat^o. thesaur^o i deficiēs ē cōpūctio cordis. Bau-
dio ineffabili exultat aīa : q̄ h̄z cōpūctionē cor-
dis. Cōpūctionē x̄o dico n̄ vni^o diei : s̄ q̄ dieb^o
z noctib^o puritate aīe tāq; fons exuberat / et
abūdat. Fōs em̄ purissim^o ē cōpūctio cordis
irrigās sp̄ plātaria fructifera aīe. Plātaria at̄
fructifera dico xtutes aīe. gr̄am p̄nie. et opa
bona q̄ assidue lachrymis irrigat^o : z fructū af-
ferūt bonū z vitē. Sp̄ q̄ sc̄e plātatiōes tue irri-
gent^o a te. p̄ b̄ndictionē gr̄a dñi. Qd̄ cū fuit fa-
ctū crescēt q̄tidie : z fructū dabūt in tpe suo.

La. VI. Inducēs auctore negligētiā z mi-
seriā suā p̄tētē : aliozq; ne ip̄m imitēt aūtētē :
vt dñm p̄ se ozēt de p̄cātē : atq; cū gr̄a iunctio-
ne librum hunc concludēt.

Ergo imitator

Namei existas pctōr^o z desiderios^o : sp̄ dicē-
tis z nūq; facit^o. Pollicia em̄ plen^o
sūt negligētia coopt^o. n̄ h̄ns cordis cōpūctio-
nē. nec purissimā ofonē. Aḡsco aut̄ meip̄m sp̄
pctōrē / sp̄ timētē futurū iudiciū. nullā excusa-
tionē p̄ negligētia h̄nt. Obsecro vos frēs ca-
rissimi / q̄ deū timet^o. z sp̄ q̄ illi placita sūt facit^o
vt ozetis p̄ me exiguo z pusillo. vt veniat sup̄
me celest̄ gr̄a. z saluet aīa mea. atq; iueniam
miam i die illa tribuli. q̄n veniet dñs reddere
unicuiq; fz opa ei^o. Eha misē dī dō n̄o. z imoz
tali / q̄ os n̄m apuit p̄gr̄az ad meditādū x̄ba
iudicij ei^o. z dilectiōis atq; cōpūctiōis q̄ sunt
edificia aīe. firmamētū cordis. mēt̄ illūinatio.
vt oīs aīa q̄ h̄ meditat^o th̄as ad vitā et̄nā. amē
Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi.
Liber de die iudicij feliciter explicat.